

Forkyndelse anses for sket den dag, modtageren anfører at have modtaget meddelelsen. Er ingen modtagelsesdag anført, eller er den angivne modtagelsesdag senere end datoen i poststemplet på tilbagesendelsen, anses forkyndelse for sket på poststemplets dato.

§ 156. Forkyndelse kan ske gennem postvæsenet ved brev med afleveringsattest (postforkyndelse) eller ved stævningsmand (stævningsmandsforkyndelse), hvis det må antages, at modtageren ikke vil tilbagesende genparten eller modtagelsesbeviset, eller andre grunde taler mod at anvende brevforkyndelse.

§ 157. For postforkyndelse og stævningsmandsforkyndelse gælder følgende regler:

1) Forkyndelse bør så vidt muligt ske for den pågældende personlig på hans bopæl, midlertidige opholdssted eller arbejdssted. Forkyndelse for den pågældende personlig er dog gyldig, uanset hvor den sker.

2) Træffes den pågældende ikke, kan forkyndelse ske

a) på bopælen (opholdsstedet) for personer, der hører til husstanden, eller, hvis den pågældende bor til leje i en andens bolig, for udlejeren, for så vidt de pågældende træffes på bopælen (opholdsstedet),

b) på den pågældendes arbejdssted over for arbejdsgiveren eller dennes repræsentant eller for så vidt angår selvstændige næringsdrivende på den pågældendes kontor, værksted eller andet fast forretningslokale over for personer, der er ansat i virksomheden.

Stk. 2. Forkyndelse efter stk. 1, nr. 2, kan ikke ske for personer under 18 år.

Stk. 3. Ved postforkyndelsen overgives forsendelsen og ved stævningsmandsforkyndelse en genpart af meddelelsen og eventuelle bilag til den, for hvem forkyndelsen sker. Sker forkyndelse ikke over for vedkommende personlig, anføres på forsendelsen eller genparten af meddelelsen, hvornår og over for hvem forkyndelse er sket.

Stk. 4. Nægter en person, for hvem forkyndelse kan ske efter stk. 1, nr. 2, uden rimelig grund at modtage forkyndelse, eller undlader han, efter at forkyndelse er sket, at overlevere, hvad han har modtaget ved forkyndelsen, til vedkommende, selv om dette kunne være sket uden væsentlig udgift

eller besvær, kan han ved kendelse tilpligtes at erstatte omkostninger, der er en følge af hans nægtelse eller undladelse.

§ 158. Har vedkommende kendt bopæl eller opholdssted i udlandet, og kan forkyndelse ikke ske efter reglerne i §§ 155-157, sker forkyndelse på den måde, der er foreskrevet ved konvention eller ved vedkommende lands lov.

§ 159. Forkyndelse kan foretages i Statstidende, såfremt

1) vedkommendes bopæl eller opholdssted eller arbejdssted her i landet ikke kan oplyses,

2) forkyndelse efter § 158 skal ske i udlandet og vedkommende fremmede myndighed nægter eller undlader at efterkomme en anmodning herom.

Stk. 2. Forkyndelse sker ved, at en bekendtgørelse indeholdende et uddrag af meddelelsen og en bemærkning om, at meddelelsen kan fås ved henvendelse til retten, indrykkes i Statstidende. I bekendtgørelsen skal endvidere anføres, af hvilken grund denne forkyndelsesform anvendes.

Stk. 3. I de i stk. 1, nr. 2, nævnte tilfælde, skal meddelelsen tillige tilsendes den pågældende med posten.

§ 160. I borgerlige sager kan en part give afkald på at få underretning om processuelle meddelelser ved forkyndelse. Parterne kan endvidere vedtage, at forkyndelse kan ske over for en anden person i overensstemmelse med reglerne i §§ 155-157. Reglen i § 157, stk. 4, finder dog kun anvendelse, hvis den pågældende har erklæret sig villig til at modtage forkyndelse.

§ 161. Benytter en part i en borgerlig sag advokat til at udføre sagen, kan forkyndelse for denne træde i stedet for forkyndelse for parten.

§ 162. Når der i et retsmøde træffes beslutning om tidspunktet for et nyt møde eller for en retshandlings foretagelse, anses beslutningen for at være forkyndt for de personer, der er til stede i retsmødet.

Stk. 2. Beslutningen anses endvidere for forkyndt for personer, der har været lovligt tilsagt til mødet, men som enten er udeblevet eller uberettiget har forladt mødet, forinden beslutningen blev truffet. Retten bør dog give de pågældende meddelelse om be-